

## U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. května 2011 odvolání **obžalovaného Josefa Š., nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ze dne 18.1.2011 sp.zn. 104T 90/2011 a rozhodl *t a k t o*:

**Odvolání obžalovaného Josefa Š. se podle § 256 tr.ř. z a m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soudu I. stupně byl obžalovaný Josef Š. uznán vinným v bodě 1) jednak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1,2 písm. c) tr. zákoníku a bodě 2) pak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy trestné činnosti se dopustil jednáním podrobně uvedeným ve výrokové části napadeného rozsudku. Podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen nepodmíněný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, kdy podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem a dále mu byl uložen podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu tří let.

Proti rozsudku podal odvolání obžalovaný Josef Š., kdy z písemného odůvodnění odvolání, které zpracoval jeho obhájce, vyplývá, že toto je zaměřeno jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Obžalovaný především namítá, že jednání pod bodem 1) napadeného rozsudku se dopustil za situace, kdy jednal v krajní nouzi, neboť kritického dne utrpěl sečné zranění na hlavě, které silně krvácelo, volal sice telefonicky na záchrannou službu, tato však dlouho nejela, a proto se rozhodl, že pojedje vyhledat lékařské ošetření vlastním osobním automobilem. Neměl žádnou možnost v tom směru, že by ho na ošetření k lékaři či do nemocnice odvezl např. soused nebo si přivolal taxík. Kritický den sice kolem poledne požil alkoholické nápoje, byla u něho provedena však toliko dechová zkouška, kdy na základě této dechové zkoušky a výpovědi policistů měl soudní znalec stanovit, že v době řízení bylo v jeho krvi nejméně 1,00 promile alkoholu, což je však údaj podle obžalovaného pouze teoretický a nebylo tedy prakticky prokázáno, že by vozidlo řídil v podnapilém stavu. Pokud jde o jeho jízdu, jak je popsána v bodě 2) výrokové části napadeného rozsudku, pak sice původně v přípravném řízení doznal, že vozidlo řídil, později však uvedl, že vozidlo neřídil a trestná činnost u tohoto bodu rozsudku mu nebyla prokázána. V závěru odvolání tedy obžalovaný navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě z podnětu jeho odvolání napadený rozsudek zrušil s tím, že následně bude od obžaloby zproštěn.

Z podnětu podaného odvolání Krajský soud v Ostravě přezkoumal v napadeném rozsudku jak výrok o vině, tak výrok o trestu, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.

Okresní soud měl rozhodnutí o vině obžalovaného dostatečně skutková zjištění, jež mu umožňovala v jeho trestní věci rozhodnout v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr.ř. Soud I. stupně také zvolil adekvátní právní kvalifikaci jeho jednání a v odůvodnění napadeného rozsudku poté poměrně podrobně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů.

Pokud jde o výrok o vině v bodě 1) napadeného rozsudku pak okresní soud vzal za základ svých skutkových zjištění zejména výpověď policistů Patrika F. a Michaela K., kteří uvedli, že po zadržení jevil obžalovaný výrazné známky podnapilosti, což bylo prokázano i orientační dechovou zkouškou, která byla provedena řádně kalibrovaným detekčním přístrojem. Obžalovaný jevil známky podnapilosti tak, že se choval nepřírozně, jeho pohyby byly nekoordinované a byl z něj cítit alkohol. Na základě výpovědi policistů pak vypracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie znalec RNDr. Petr Kůrka, který uvedl, že na základě zejména pozorování příslušníků Policie ČR je možno uzavřít, že v době řízení byl obžalovaný ve stavu lehkého stupně opilosti tj. rozmezí 1,00 až 1,50 promile alkoholu v krvi, přičemž určité problémy s rovnováhou mají osoby již při středním stupni opilosti, který vykazuje hodnoty 1,51 až 2,00 promile alkoholu. Pokud by obžalovaný kritický den vypil množství alkoholu kolem poledne, které uvedl, tj. dvě piva a tzv. plácačku alkoholu zn. Vodka, pak v době řízení by již nejevil známky podnapilosti, jak byly prokázány shora uvedenými důkazy a v tomto směru je z hlediska znalce výpověď obžalovaného nevěrohodná. Pokud jde o trestnou činnost obžalovaného v bodě 2), pak tato je prokazována zejména výpověď svědka Rostislava K. a dalšími listinnými důkazy, z nichž je zřejmé, že kritického dne tj. 12.10.2010 skutečně osobní automobil řídil obžalovaný, když jiná osoba ve vozidle nebyla, přičemž lustrací bylo zjištěno, že jak 12.10.2010, tak předtím dne 15.4.2010 obžalovaný řídil osobní automobil přesto, že trestním příkazem Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ze dne 4.11.2008 sp.zn. 105T 169/2008, který nabyl právní moci dne 25.11.2008, mu kromě podmíněného trestu odnětí svobody byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu tří let, tj. do 25.11.2011.

Okresní soud všechny provedené důkazy vyhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a pokud za těchto okolností rozhodl výrokem o vině v napadeném rozsudku způsobem shora uvedeným, pak musí krajský soud konstatovat, že výrok o vině v napadeném rozsudku je zcela zákonný a odůvodněný a plně se také ztotožnil se všemi závěry, které okresní soud k tomuto rozhodnutí vedly, na něž pro jejich správnost a úplnost je odkazováno.

Jako zcela zákonný a odůvodněný shledal Krajský soud v Ostravě v napadeném rozsudku také výrok o trestu. Okresní soud v odůvodnění tohoto výroku v napadeném rozsudku na č.l. 5 uvádí, že obžalovaný se v minulosti již vícekrát dostal do konfliktu s trestním zákonem, kromě shora uvedeného odsouzení je zřejmé, že naposledy byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ze dne 19.2.2010 sp.zn. 104T 14/2010 rovněž pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy mu byl uložen peněžitý trest ve

výměře 10.000,-Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 20 měsíců. Obžalovaný je nyní odsuzován pro totožnou trestnou činnost, jde u něho o speciální recidivu a je třeba zdůraznit, že jednání pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil měsíc poté, co byl odsouzen trestním příkazem sp.zn. 104T 14/2010 citovaným shora.

Pokud okresní soud nyní dospěl k závěru, že obžalovanému je nyní nutno ukládat trest odnětí svobody, který bude spojen s jeho přímým výkonem a v tomto směru je úvaha okresního soudu naprosto zákonná a odůvodněná. S ohledem na speciální recidivu a skutečnost, že obžalovaný se dopustil více trestných činů, pak i výměra tohoto trestu v trvání 14 měsíců je přiměřená jak okolnostem případu, tak hodnocení osoby obžalovaného, zejména pokud jde o jeho trestní minulost, a to za situace, kdy obžalovaný byl ve smyslu trestní sazby § 274 odst. 2 tr. zákoníku ohrožen uložením trestu odnětí svobody až ve výměře tří let. Protože obžalovaný je nyní odsuzován pro úmyslnou trestnou činnost a v minulosti ještě nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, pak správně nalézací soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s dozorem a zcela zákonně a odůvodněně mu uložil opětovně trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to na dobu tří let, když se dá dovodit, že obžalovaný v podstatě soustavně nerespektuje uložené mu tyto tresty předchozími rozhodnutími okresních soudů.

V rámci odvolacího řízení a z podnětu odvolání obžalovaného Josefa Š. zjistil Krajský soud v Ostravě, že všechny výroky v napadeném rozsudku jsou zcela zákonné a odůvodněné, v postupu nalézacího soudu nebylo zjištěno, žádných procesních vad a za takové situace pak nezbylo, než odvolání obžalovaného Josefa Š. vyhodnotit jako nedůvodné a jako takové je zamítnout dle § 256 tr.ř., jak je to uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení odvolacího soudu.

## P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat :

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 12. května 2011

**JUDr. Milan IHNÁT**, v.r.  
předseda senátu

Vypracoval :  
JUDr. Václav Pacík

Za správnost vyhotovení:  
Melanie Zeťová